

Но воинъ страхъ не сѣща
И яростно посрѣща
По-новитѣ бѣди.

А тугъ-пушкала адски
Се влачатъ и трещатъ
По улицитѣ градски:
Но звѣра азиатский
Тѣ носатъ страхъ и смръть.

Врѣдъ сулицы юнашки,
Врѣдъ пушки, саби, шигъ,
Тугъ дрънкатъ тежки машини,
Тамъ пѣсни чуйшъ казашки
Мълва и шумъ и вигъ!

Отъ дѣ сж ти войни
Тезъ редове, тозъ рой,
Отъ хора неспокойни,
Тезъ припаси безбройни,
Тазъ буря, тозъ порой?

Зашо се тука сбиратъ
Отъ края на свѣтътъ,
Вълнуватъ се, умиратъ
И изново извиратъ
Готови пакъ да мржтъ.?!